

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۱/۱۵

م. عارف عباسی

لحظه به حال زار مردم اندیشید!

ترجمه از رادیو آزادی،
مؤرخ ۱۲ جنوری ۲۰۱۹

مادر کلان کهن سال افغان خانوار ده نفری اش را با بافتن قالین اعاشه می کند!

میمنه، افغانستان: بی بی فاطمه در صحن سرد کانکریتی یک زیر زمینی خمیده قالینچه افغانی را با گره زدن تارها توسط دستانش می تند.

مادر کلان ۷۵ ساله ضعیف و ناتوان با چنین کار طاقت فرسا چاره دگر ندارد، از زمانی که شرایط مسؤلیت یگانه نان آور خانوار ده نفری را بر دوشش تحمیل کرد.

فاطمه وقتی تارهای منقش قالینچه را شانه می زد گفت «من هفته یک قالینچه می باقم» «و هر کدام را در بازار به قیمت پنج صد افغانی "معادل ۷ دالر" می فروشم» «و با این عاید ما شب و روز می گذرانیم».

خانواده فاطمه جزء ده ها هزار خانواده دیگر افغان است که برای قوت لایموت و زنده ماندن در اثر فقر گسترده و مزمن جان می کنند، که مولود ۱۷ سال جنگ خون بار و تباه کن بین قوای تحت حمایت غرب حکومت کابل و طالبان است.

چندین ماه قبل فاطمه مجبور شد قریه خود را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب ترک کند این محل میدان شدید ترین جنگ ها بوده زندگی در آن شرایط امکان ناپذیر بود. فاریاب ولایت دور رس افغانستان که هم جوار با ترکمنستان است از نا امن ترین و پر آشوب ترین مناطق بوده از دیر زمانی صحنه جنگ های خونین و مدهش بین طالبان و حکومت است در این اواخر داعش هم حضور خود را مستقر ساخته.

فاطمه و خانواده اش به مرکز ولایت فاریاب، شهر میمنه کوچیدند و در آن جا یک زیر زمینی خاک آلود یک تعمیر دو منزله نیمه تمام را کرایه کردند، بیشترین قسمت این زیر زمینی جایی که فاطمه و خانواده اش زندگی می نمایند و کارگاه بافندگی فاطمه است از طرف مالک برای ذخیره چوب چهار تراش تخصیص داده شده.

فاطمه کسی که دو عروس و هفت نواسه اش را سر پرستی و اعاشه می نماید می گوید «در این جا کاری برای مردان وجود ندارد» او علاوه نمود که اکثریت مردان خانواده ها با پرداخت پول به قاچاق بران از سرحد گذشته برای پیدا کردن کاری به ایران رفتند.

در حدود یک و نیم تا دو میلیون افغان بدون جواز نامه مشغول کار های شاقه در ایران اند. اما بنابر بحران و خرابی وضع اقتصادی جمهوری اسلامی ایران سال گذشته بیش از هشت صد هزار افغان به وطن عودت نمود.

فقر بیش از حد:

فاطمه از دوران طفولیت قالین بافته ولی در کهن سالی یگانه نان آور خانه است.

او اذعان می دارد که این یک حالت غیر معمول و غیر عادی است، قاعدتاً مرد ها باید نان آور باشند، در جامعه عنعنه گراء، سنتی و عمیقاً محافظه کاری که اکثریت زن ها از خانه بیرون نه رفته و کار نکنند. قالین بافی یک حرفه باستانی بوده صنعت مهم و پر درآمد شمال افغانستان بود.

سهمگیری فاطمه و همگون آن در کسب عاید خانوار در افغانستان روبه فزونی است.

«ایشیا فوندیشن» در یک ارزیابی سال ۲۰۱۸ دریافت که بیش از ۱۹ فیصد افغان ها گفتند که زن ها در درآمد خانواده سهم دارند که یک ازدیاد بیش از ۵ فیصد را به مقایسه سال ۲۰۰۹ نشان می دهد.

ارقام رسمی حکومت افغانستان بی کاری را ۲۴ فیصد ارائه می دارد ولی ارقام حقیقی به مراتب بلند تر است، ۵۵ فیصد نفوس مملکت پائین تر از خط فقر به اساس معیار های بین المللی زندگی می کنند و اتکاء به کمک های رو به نزول خارجی بیش از حد است، همچنان خشک سالی بی سابقه بر مصائب افزوده مردم را بیشتر به فقر کشانده. علی الرغم تمام مساعی و زحمات طاقت فرسا، فاطمه اعتراف می کند که عواید او به نهایت مشکل احتیاجات اهل خانه را رفع می نماید. به پنج صد افغانی، ۷ دالر چگونه می توان زندگی کرده و احتیاجات اولیه را برآورده ساخت چون، خرید نخ قالین بافی، غذا، لباس و کرایه.

عاید سرانه سالانه فی نفر ۲۰۰۰ دالر تخمین شده (قابل سؤال است) یعنی هر افغان روزانه بطور اوسط ۵،۵ دالر عاید دارد (به اساس فیسبوک جهانی سی آی ای).

فاریاب پر خطر و تهلکه بار:

این خانواده مصیبت دیده چند لحاف و توشک و بالشت دارند که در کنج دیواری انباشته شده و چای جوش و چند پیاله و دیگ و کاسه در روی زمین است.

فاطمه در حالی که نواسه هایش به دورش حلقه زده بودند می گوید که در وقت فرار از قریه به جز لباس جان دیگر چیزی را با خود برداشته نتوانستند. او با کشیدن آه عمیق و اشک در چشمانش با گلولی گرفته و صدایی که هزاران اندوه نهانی در آن آمیخته بود می گوید نمی دانم تا به کی و تا چه وقت می توانم قالدین ببافم چه وقت به خانه خود بروایم گشت، ما باید پس برویم، و از عمر من چیزی نمانده که به این زندگی مشقت بار ادامه دهم و قالدین ببافم. فاریاب یکی از مرگبارترین و خطرناکترین ولایات بوده، پشتون کوت با دو صد هزار باشند اش صحنه جنگ های خونین با تلفات سنگین بین قوای حکومتی و طالبان بوده و داعش هم از سال ۲۰۱۵ جای پای پیدا کرده و با هردو جانب در نبرد اند. علاوه گروه های مسلح غیر قانونی دیگر که مصروف گروگان گیری و دریافت پول برای رهایی، قاچاق مواد مخدر و اخاذی های مختلف با جنایات علیه شرف و ناموس مردم از خود اهل منطقه وجود دارد. به تاریخ ۸ جنوری یک صاحب منصب پولیس با پنج تن از افرادش در منطقه گرزویان فاریاب کشته شدند. طالبان حملات و فشار های خود را برای تسخیر محلات بیشتر در این ولایت فزونی بخشیده اند.

مأمورین محلی می گویند از جمله ۱۵ محله (شاید ولسوالی) دو محله در تصرف کامل طالبان است و در باقی ساحات طالبان فعال بوده در نبرد با قوای حکومتی در گیر اند.

به اساس ارقام مقام ولایت بیش از ۱۷۰۰۰ خانوار ولایت فاریاب در اثر جنگ و خشونت مجبور به ترک اماکن و قریه های خود شده اند.

تقریباً بیش از یک میلیون افغان در اثر جنگ و خشک سالی متداوم بی جا شده مهاجر داخلی اند و در سال اخیر صد ها هزار مهاجر افغان از پاکستان و ایران به وطن باز گشته اند و در کمپ ها در جوار شهر ها زیسته به خاطر جنگ و نا امنی به محلات اصلی مسکونی خود رفته نمی توانند.

مترجم:

یقیناً هیچ فردی را توان کمک به ده ها هزار فقیر و نادر کشور نیست. خواندن این شرح دردناک و غم انگیز قلبم شکست و سخت غمگینم ساخت. گفتم باید کاری کرد، و دست خیری پیش کرد. چون بی بی فاطمه مسلماً تلفون و آدرس مشخص ندارد مشکل است که در شهر میمنه برایش کمکی کرد. من به جناب داکتر صاحب رمضان بشر دوست ایمیل فرستادم و تعهد کردم که این خانواده را هر ماه کمک کنم اگر بشر دوست صاحب با ارتباطاتی که دارند این خانم را پیدا و پول را برایش برساند. همچنان ایمیل را به محترمه سحیه کامرانی نقل کردم که اگر بنیاد خیریه نبی زاده در زمینه کمک نماید.

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

لحظه ای به حال زار مردم اندیشید!

[A_abasi_lahzaye_bahaal_zaar_mardom_andeshid.pdf](#)